
ПРАВЕДНИКИ

Магаєва Параска Михайлівна (1879-1953)
Діденко Михайло Васильович (1880-1947)

ВРЯТОВАНІ

Діденко Володимир Сергійович (1930-1951)
Діденко Леонід Сергійович (1935-1943)
Діденко Олександр Сергійович (1937)

М.В. Діденко

П.М. Магаєва

О.С. Діденко

В.С. Діденко

Л.С. Діденко

Етля Лазарівна Шенкер (Діденко) за наказом фашистів зібралася до Бабиного Яру. Її чоловік, Сергій Данилович Діденко, в цей час був на фронті. Свекор Михайло Васильович умовив невістку не брати з собою синів – одинадцятирічного Вову, шестирічного Льоню і чотирирічного Сашка. Він обіцяв привезти дітей до неї, коли вона влаштується на новому місці. Ніхто не думав, що вона йде на смерть.

Побоюючись доносів, Михайлу Васильовичеві і його дружині Парасці Михайлівні довелося залишити свою квартиру №34 на вул. Стрілецькій, 7/6.

Почастішали облави на євреїв. Дідусь та бабуся з онуками часто міняли місце проживання, поневірялися у різних районах Києва. Дітей охрестили в церкві, ховали в підвалах, коморах, дворових сараях. На жаль, Льоня трагічно загинув взимку 1943 року.

Старший з врятованих дітей, Володимир, загинув 1951 року під час виконання військового обов'язку. Молодший, Олександр, здобув вищу освіту, мешкає в Києві з дружиною і сином. Їх рятівникам – дідусеві та бабусі – 2001 року посмертно присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру».
